

ZADNJI OBISKOVALEC

Lara Fatur

(c) Lara Fatur

lara.fatur@gmail.com

INT. TRGOVINA NA VASI. DAN

Zazvoni zvonček ob vratih, ki označuje, da je nekdo vstopil. TOMAŽ (34) je vstopil v trgovino, se razgleduje. Oblečen je v modro uniformo, nadane si očala, ki jih je imel za ovratnikom srajce in pogleda mapo z listi, ki jo ima v rokah. CVETKA (57) stoji za blagajniškim pultom. Ko Tomaž vstopi, hoče dati videz, da nekaj dela (šteje denar, tipka po blagajni). Potem se obrne proti njemu, kot da ga je šele zdaj opazila.

CVETKA
(sladko)
Pozdravljeni, lahko kako pomagam?

TOMAŽ
(odločno, strogo)
Nič takega, gospa, samo rutinski pregled.

CVETKA
Ah, seveda! (se nasmehne) Vam lahko ponudim kavo?

TOMAŽ
(začudeno)
To pa res ni potrebno. Važno, da čimprej to opravimo. In to brez težav, kajne?

TOMAŽ skloni glavo, očala mu zdrsnejo do konice nosu, strogo pogleda Cvetko, nato stopi do police z mlečnimi izdelki. Vstopi MANICA (20) od zadaj, iz skladišča.

MANICA
(porogljivo)
Tole so pa izdelki najboljše kvalitete. (nasmeh)

Tomaž se zdrzne, ni opazil prihoda Manice.

TOMAŽ
(resno)
Upamo, da res. Koliko časa ste že zaposleni v trgovini? Naredit moram namreč tudi pregled osebja.

MANICA
Skoraj leto in pol. 18 mesecev, če želite. (nasmeh) Ne bom pa več dolgo tu.

Manica se približa Tomažu, Tomaž kima, si zapisuje. Cvetka se neopazno izmuzne v skladišče.

(CONTINUED)

MANICA

Kako dolgo ste pa vi inšpektor?

TOMAŽ

8 let in 3 mesece. Do zdaj sem opravil že 426 del na terenu, ostalo pa v pisarni. Kakorkoli, to je moje zadnje delo.

MANICA

Zadnje? Tako dolga kariera, pa tak zaključek.

Tomaž skomigne z rameni.

TOMAŽ

(samozavestno)

Kmalu me bodo vzeli nazaj. Veliko delam, pa ne zahtevam večje plače. Pa bi jo lahko.

Tomaž si medtem ogleduje izdelke in si ves čas nekaj beleži.

TOMAŽ (CONT'D)

V večini primerov mojega terenskega dela sem odkril nepravilnosti. In jih z rednimi pregledi odpravil. Če ljudje vejo, da lahko kadarkoli kdo pride preverit stvari, se ustrašijo. In stvari se izboljšajo.

Tomaž pogleda Manico v oči.

TOMAŽ

In so po pravilih.

MANICA

No, zadnje delo bo lahko. Tu vse delamo tko, kot je treba. Korektno, bi vi rekli. (nasmeh)

TOMAŽ

To mi vsi rečejo. Pa se vedno kaj najde. (nasmeh)

INT.SKLADIŠČE ZA TRGOVINO.DAN

Cvetka nervozno pospravlja stvari v škatle, govori po telefonu.

(CONTINUED)

CVETKA

(šepetaje, jezno)

Me ne zanima, da nimaš časa. Nekdo mora takoj odpeljati stvari. Inšpektor je nek zagret povzpetnik. Vse bo pregledal.

Cvetka posluša odgovor sogovornika. Medtem nervozno hodi po prostoru.

CVETKA

Punca nič ne ve. Umetnica je, v svojem svetu živi. Ona ne bo nič izdala.

Cvetka še vedno nervozno hodi po prostoru, vedno hitreje hodi v krogu, njena napetost se stopnjuje.

CVETKA

(zadirčno)

Ne vem, kako boš odpeljal, brez da bo opazil. In me tudi ne zanima. To je tvoje delo.

INT. TRGOVINA NA VASI. DAN

Tomaž pregleduje police, popisuje izdelke. Manica ga opazuje. Videti je naveličana.

TOMAŽ

(nasmajano)

Zdaj pa blagajna.

MANICA

Za to pa ne skrbim jaz. Moraš Cvetko vprašati.

TOMAŽ

(ogorčeno)

Kje pa sploh je? Ni ona lastnica? Morala bi biti prisotna pri pregledu lastne trgovine!

INT. SKLADIŠČE ZA TRGOVINO, DAN

Tomaž nervozno vdre v skladišče, za njim je Manica. Cvetka pospravlja stvari v škatle, se nevezno obrne, se narejeno nasmehne.

(CONTINUED)

CVETKA
(nervozno)
O, sta me pa presentila.

MANICA
(Cvetki)
Vztrajal je.

TOMAŽ
(jezno)
Kaj takega pa še ne! Da bi se
lastnik skrival v skladišču in me
pustil z neizkušeno kolegico!

MANICA
Neizkušeno?!

CVETKA
(mirno)
Ah, dajte no. Nisem hotela, da
vidite tole vse tako razmetano,
joj, ko bi prišli takoj po
inventuri, bi videli, kako je vse
urejeno.

TOMAŽ
(jezno)
Kakšna inventura! Kot da jo sploh
imate! Takoj želim videt celo
skladišče. Najprej pa hladilnico.
Hladilnica največ pove o trgovini.

Cvetka se nervozno prestopa, tresejo se ji roke, večkrat si gre nervozno z roko skozi lase. Manica ob strani stoji s prekrižanimi rokami, izgleda, kot da se izjemno zabava.

EXT. PARKIRIŠČE PRED TRGOVINO. DAN

Tomaževi pomočniki prinašajo iz trgovine zaboje z zaseženo robo in jo spravljajo v prtljažnik kombija (inšpekcijskega vozila). Tomaž stoji pred avtomobilom, s pokončno držo, visoko dvignjeno glavo, izgleda izjemno ponosen. Zraven stoji Manica s prekrižanimi nogami in kadi.

MANICA
(resno)
No, pa je šla še ena služba. Zdej
si pa sploh ne bom mogla plačat
študija.

TOMAŽ

(odločno, a ne tolažeče)

Boš že našla kaj. Denar lahko dobiš na različne načine. Kaj pa sploh hočeš študirat?

MANICA

(očitajoče)

Umetnost. Sploh pa vas itak ne zanima, kaj grem študirat. Preveč ste ponosni nase.

Tomaž jo začudeno pogleda, potem pa se nasmehne.

TOMAŽ

(smeje)

Oprosti, ampak prav maš. Zdaj me bodo morali spet vzeti v službo. Nimajo druge izbire. Ne po takem odkritju. Ilegalni posli v vaški trgovinici! Pa to je za naš naslovnice!

Manica ga pogleda, zamišljeno prikima. Ugasne cigareto in se nasmehne.

MANICA

No, ko smo že pri tem. Pejte s fanti pogledat še v zeleno omaro v skladišču. Cvetka jo je vedno zaklepala. Ne vem, kaj je notri, ampak sklepam, da boste tudi tam kaj našli.

Tomaž se nasmehne. V očeh se mu vidi skoraj otroško veselje. Pomigne sodelavcem in jim z roko nakaže, naj grejo nazaj notri. Sledi jim v trgovino.

INT. TRGOVINA, POGLED SKOZI OKNO TRGOVINE. DAN

Tomaž se vrača iz skladišča v trgovino. Zasliši se zvok prižganega motorja. Skozi okno vidi inšpektorski avto, ki spelje z dovoza. Za volanom je Manica. Manica ga opazi skozi okno, ga pogleda, se zasmehuje, mu pomaha in spelje.

INT. TRGOVINA NA VASI. DAN

Tomaž ogorčeno gleda za Manico v avtu, ki se oddaljuje po cesti. Iz skladišča pridejo njegovi sodelavci, opazijo, da je Tomaž vidno pretresen. Med sabo se spogledujejo, kot da iščejo odgovor, kaj je sprožilo to reakcijo.

(CONTINUED)

TOMAŽ
(resno, monotono)
Dokazov ni več.

INT.PREDDVERJE STANOVANJSKEGA BLOKA.DAN

Tomaž vstopi skozi vrata predverja. Gre do nabiralnikov in odpre svojega. Iz nabiralnika vzame pošto. Preklada časopis in reklame. Opazi nenavadno pismo. Na kuverti piše "INŠPEKTORJU". Tomaž odpre pismo, začne brati. Tomaž bere (pripovedovalec, glas od Manice)

MANICA (V.O.)
Inšpektor,
ko to berete sem najbrž že daleč stran. Ne trudite se me poiskat. Ker sem opazila, kako predani ste delu, sem se odločila, da vam pojasnim, kaj se je pravzaprav zgodilo.

Tomaž dvigne pogled iznad pisma in se namršči. Nadaljuje z branjem.

MANICA (V.O.)
Že dlje časa sem se želela znebit Cvetke, vendar ni bilo enostavno. V trgovini je preživljala cele dneve in ključ hladilnice je imela ves čas pri sebi. Še med spanjem ga naj bi imela okoli vratu.

INT.SKLADIŠČE ZA TRGOVINO,DAN

Retrospektiva Cvetke, ki postopa okoli skladišča in govori z visokim, mišičastim moškim, oblečenim v črno, ki v roki drži zaboje in jih nosi v hladilnico. Ko moški konča z delom, Cvetka zaklene vrata hladilnice, si ključ obesi okoli vratu in ga skrije za ovratnik obleke, ki jo nosi.

MANICA (V.O.)
Kakorkoli, nisem se mogla prebit do vsebine hladilnice, ne da bi bila ona zraven. Potrebovala pa sem hitro rešitev, saj sem že imela kupca za robo.

Spet vidimo isti prizor (retrospektivo Cvetke), le da se tokrat osredotoči na Manico. Manica je skrita za omaro in opazuje moškega, ki naklada zaboje v skladišče. Potem opazuje Cvetko, ki skriva ključ. Manica se namršči, videti je, kot da razmišlja.

(CONTINUED)

MANICA (V.O.)

Nato sem se je spomnila: anonimna prijava inšpekciji. Cvetka bi morala odgovarjat na vprašanja in jaz bi imela priložnost, da odpeljem zaseženo gradivo.

INT.TRGOVINA NA VASI.DAN

Retrospektiva Manice, ki v trgovini govori po telefonu. Izgleda izjemno resna, zaradi česar imamo občutek, da se pogovarja z neko pomembno/uradno osebo. Ves čas se ozira, nervozno gleda okoli, kot da ne želi, da jo kdo opazi, oz. da kdo posluša njen pogovor.

MANICA (V.O.)

Pričakovala sem starega inšpektorja, ki bo počasen in sploh ne bo razumel, kaj se mu je zgodilo. Moram reči, da ste bili precej bolj iznajdljivi kot sem pričakovala, vendar se je na koncu vseeno vse izšlo tako, kot sem hotela.

INT.TRGOVINA NA VASI.DAN

Zopet opazujemo prvi prizor. Zvonček zacinglja, Tomaž vstopi. Manica, skrita iza vrat skladišča, opazuje pogovor med Cvetko in Tomažem.

EXT.PARKIRIŠČE PRED TRGOVINO.DAN

Manica opazuje Tomaža in njegove sodelavce, ki vstopajo v trgovino. Zarotniško se nasmehne in hitro steče do prtljažnika inšpektorskega vozila, ga zapre. Vmes ves čas pogleduje proti vratom, da se prepriča, če so še vedno vsi v trgovini. Potem se hitro usede na voznikov sedež in vžge motor. Pogleda proti oknu in zagleda Tomaža, ki z nerazumevanjem strmi vanjo. Nasmehne se in mu pomaha, potem pa se hitro odpelje.

EXT. VHOD V AKADEMIJO. DAN

MANICA (V.O.)

Denar od prodane robe sem porabila za študij. Ne vem, če vam to kaj pomeni, ampak mogoče vam bo lažje, če boste vedeli, da je šlo za dober namen.

(CONTINUED)

Manica se v počasni hoji približa z desne strani. V roki drži cigareto, ki jo pred vhodom ugasne. Nato odpre težka, masivna vrata, nad katerimi je velik napis "AKADEMIJA".

MANICA (V.O.)

Upam, da najdete službo, ki vam ustreza. Mogoče kaj bolj zabavnega od inšpektorskega dela?

Manica obstoji s priprtimi vrati in se obrne ter se nasmehne, nato pa vstopi v stavbo akademije.

MANICA (V.O.)

Pozdrav, Manica.

Vrata se za Manico počasi zapirajo, zaprejo se z glasnim treskom. Pogled na akademijo z zaprtimi vrati.

INT.PREDDVERJE STANOVANJSKEGA BLOKA.DAN

Tomaž stoji v predverju, v roki ima pismo, ki ga je prebral do konca. Pismo zmečka in ga da v desni hlačni žep. Tomažev obraz je resen, pogled naravnost, strmi direktno v kamero.

TOMAŽ

(zašepeta samemu sebi)

Manica, saj veš, da ne bo šlo tako zlahka.